

Иван Вазов

Часът

Велик е той, часът сегашен.
Царства треперят от основи,
в нощта съдби коват се нови.
Часът е страшен.

Светът е цял нащрек и буден.
Из кървите, що пак ще бликнат,
два мира нови ще изникнат,
часът е чуден.

Във летописите световни
слова велики ще се впишат,
потомства други ще задияшат
в борби върховни.

Стоим пред напън безподобен.
Кой прав оста ще, кой ще легне?
Де капъната ще надтегне?
Часът е кобен.

На тоя час стои закачен
живота на народи цели,
цъфтящи или заболели
в разврата мрачен.

Въпрос пред нас стои изправен,
въпрос велик, но веч решен е –
кой спрял би божеето веленье?
Часът е славен.

Аз чувам вик. Какъв тоз вик е?
Небе земя предупреждава,
че мощ при правда побеждава.
Часът велик е.

26 януари 1916

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4914>]